

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Convulsio Calvniarvm Vlrichi Veleni Minhoniensis,
quib[us] Petru[m] nunq[uam] Romæ fuisse caullatur**

Fisher, John

Antvverpiae, 1522

Responsio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35690

eis. Præterea Aegesippus, qui Aniceti decimi post petri
Romani pontificis tempore Romam aduenerat, in lau-
dibus fidei Christianæ versatus, eiusce passionis Petri &
Pauli meminit.

RESPONSIO:

Si mihi nil aliud esset, quatenus pbem passionēs illas
Petri & pauli, ab eorū discipulis nō fuisse conscriptas, di-
uersitatē illā, & discrepantiā, quæ illic reperitur, firmissimè
pbatōnis loco ponerem. Sed quia sunt mihi pleracq; mul-
ta ad perditā hanc suspitionē tollendam, illius ne memine-
ro quidē. Persuasum est doctis oibus, non modo discipu-
lis apostolicis, sed & ipsis apostolis adhuc supuiuentibus
hanc iniuriā sæpius factam fuisse, vt multa eorū sub noie
Christianæ professioni repugnantia in publicū ederent.
Noie enim Pauli (vt Origenis testis est) ad Thessalonicē-
os, a pseudoapostolis quo facilius deciperentur, porrecta
fuit epistola. Quos apostol⁹ re tandē comperta, propria
ad eosdē data epistola admonet his prope verbis. Non ci-
to moueamini, inq; a vestro sensu, neq; terreamini, neq;
per spiritū, neq; per sermonē, neq; per epistolā tanq; p nos
missam. Et Hieronymus visionē Pauli, & Teclæ, ac bap-
tizati Leonis fabulā sub nomine Pauli, a quodā Asiæ ps-
bytero fuisse editā scribit, quod ipsemet postea, Tertulli-
ano teste, se fecisse Pauli amore cōfessus est. Clementis
item, cui⁹ Apostolus ad Colossenses scribens, mentionē
facit, multis errorib⁹ hæretici respserunt libros, quorū qui-
dā Eunomij hæresim sapiunt. Nā disputat quodā in libro
filiū dei, ex nullis extantibus creatū. Item dæmones nō vo-
luntatis maliciā fecisse, sed creaturā eos esse diuersæ quali-
tatis ab alijs pductā. Et longe plures aliij inibi reperiūt er-
rores. Rursū Dionysij cuiusdā Alexandrini episcopi vsq;
adeo deprauati sunt libri, vt ei⁹ autoritate Arrianorū hæ-
resis, filiū dei nō eiusdē substantiæ esse cū patre ausa sit cō-
firmare. Origenis nōdū mortui, tot iā subdititijs errorib⁹
scatebāt libri, vt sæpiusculè hāc iniuriā deplorasse legitur.

Et Ruffinus in Apologia p Origene, De hereticorū, in-
quit, temeritate, vt credi istud scelus facile possit, illa res
maximū credulitatis præstat exemplū, quod abstinere im-
pias manus, etiā a sacrosanctis quidē euangelij vocib⁹ nō
potuerūt. Apostolorū vero vel actus, vel epistolas quali-
ter polluerint, qualiter corroserint, qualiter in oibus ma-
cularint vel addendo impia, vel auferenda quæ pia sunt,
si quis vult pleni⁹ scire, ex his libris Tertulliani, q̄s aduer-
sus Marcionē scripsit, plenissime recognoscet. Et alibi inq̄t,
Peruersi hoies assertionē dogmatū suorū, sub viroz san-
ctorū nomine tanq̄ facilius credenda inseruerunt ea, quæ
ipsi nec sensisse, nec scripsisse credendi sunt. Et ideo Ori-
genes homilia vigesima sexta sup Matthæo dicit, Opor-
tet caute cōsiderare, vt nec oia secreta, quæ ferunt in no-
mine sanctorū suscipiam⁹. Quantū ad Dionysium Areo-
pagitā atinet, nulla est cunctatio, quin passio illa petri, &
Pauli ei adscripta nō sit subdititia, probant em̄ & Lau-
ren. Val. & ERASMVS Rot. in annotationibus libros,
qui sub noie eius circūferunt, falso ei attributos, vt sūt de
cœlesti Hierarchia, de Theologica Hierarchia, de diui-
nis noibus & cæteri. Nondū em̄ ecclesia, cuius tpe vige-
rat ille, tantā nouerat ceremoniarū turbā, quanta in eis li-
bris traditur. De cætero at Petri, & pauli sub nomine Li-
ni euulgatæ passiones, tantū habent pmixtæ sibi falsitatis
vt in multis non modo Christo, & Paulinis literis, sed &
Petri ipsius cōtradican̄ sermonibus, quod equidem nisi
me prolixitas arceret, promptum esset ostendere. Persua-
deo tñ mihi græculū quempiā (vt Iuuenalis vtat ȳbo) mē-
dacem, & lenonē potius aliquē, quā Linum has passiones
commentū fuisse, qui Paulinā ad Timotheū epistolā olle-
cerit magis aliq̄n, quā intellexerit. Nā cū mendacē memo-
rem esse oporteat, ille obliuione sua ingenue se mentitū
ostendit. Arbitror eū legisse aliq̄n Paulū his ȳbis Timo-
theū ad sese allecantē, Festina ad me venire cito. Demas
em̄ me reliquit diligens hoc seculū, & abiit Thessalonicam,
Crescens in Galatiā, Titus in Dalmatiā, Lucas est mecum
solus, qui quidē impostor nō habens perspectū, vñ Apol

tolus epistolā ad Timotheū miserit, & vbi se locor̄ expe-
caturū dixerit, & vbi Titus ac Crescens recedentes apos-
tolū reliquerint, passionē Pauli ad hunc modū exorditur;
Cū venisset Romam Lucas a Galatia, & Titus a Dalma-
tia, & expectauerunt Paulū in vrbe, q̄s cū adueniens pau-
lus vidisset, lætatus est valde, & cōduxit sibi extra urbem
horreū publicū, hæc v̄ba illius, in quibus apostoli primū
oblitus est dicentis, Crescens abiit in Galatiā. Lucas mecū
solus est. Nā prapostere Lucā dicit rediisse e Galatia, quo
nūq̄ abierat ipse, sed indiuidu⁹ Apostoli fuerat minister;
Et apostolus Crescentē dixit petiisse Galatiam. Proinde
credibilius fuisset si eundē redeuntē Galatia hic leno po-
suisset. Post hæc subinfert, Expectauerūt Paulū in vrbe,
quasi Paulus e carcere quopiā recedere potuerit, & nō ad-
uentū Timothei, ac Marci, quos optauerat ante hyemem
ad se venire, expectauerit, quō ergo venerat Romam, vñ
de nō recesserat? Aut quō Lucas, & Titus expectassent
aduenturū apostolū, quē in carcere detineri sciuerant? ni-
mirū cū Galatiā, & Dalmatiā proficiscentes illic eum reli-
querint. Vtcrius scribit, & conduxit sibi horreū publicū,
vbi cū ijs, & alijs fratribus de v̄bo vitæ tractaret, cœpitq̄
interea corrigere multitudinē maximā, & adhiiebantur
per eū fidæi multæ animæ, opante dei gratia, ita vt per to-
tā urbē sonus p̄dicationis, & sanctitatis eius fieret, & exi-
ret fama per vniuersam regionē de illo, hæc ipse. Sed pau-
lus diuersum quiddā in epistola sua dicit. det misericordi-
am dñs Onesiphori domui, quia saepe me refrigerauit, &
catenam meā non erubuit, sed cū Romam venisset, solici-
te me quæsiuit, & inuenit. Confer v̄ba Pauli, ac Lenonis
hui⁹, hic inquit, conduxit sibi horreū publicum. Ille One-
siphorus catenam meā non erubuit, nisi forte cum catena
ex aliquo carcere Romā Paulus profugerit, qua se libera-
re nō poterat. Hic dicit q̄ fama nō modo per urbē, sed &
per oēm regionē vñdq̄ de eo ferebatur, & concursus ho-
minū ad eū fiebat. Ille v̄o Onesiphorū dicit solícite se que-
siuisse, ac vix tandē inter catenas inuenisse, mirū q̄ fama,
quæ de Paulo volitabat, illac eū nō pduxerit. Atq̄ in hūc

modū totā illam passionē, & alteram Petri possem suppi-
lare, sed proprii voluminis hoc iā esset negociū. Hæc em̄
paucā ideo refello, vt maximū eorū ostendam mendaciū,
qui passionē has cōmentitias, & in certo authore natas,
in Linū transfundunt. Non em̄ tam rudis fuerat Linus, q̄
tunc Paulo adhærebat, cū epistolam ad Timotheū scrip-
serat, vt statim dictosq; obliuisceret, imo cōfunderet & ba-
Paulina, & diuersa scripserit ab eo. Quod idē sentiri &
de Aegesippo, qualiter em̄ homo ille post multa tpa Ro-
mam veniens, historiæ seruare potuisset veritatē. Qui
neq; rei gestæ aderat ipse, neq; Roma illa tempestate de-
eorū passionibus quicq; sibi conscia erat, siquidem multis
post Aegesippū tpius fabulā hāc fuisse fictam certū est.

RESPONSIO.

Facile fuerit ad hunc modū, scriptorē vnūquēq; rei ce-
re, si ppter eiusmodi cauillos nullius essent autoritatis
habendi. Nā quis mihi quemuis autorem dabit, cui (si
meæ sententiæ fuerit cōtrarius) nō obijciam, vel q̄ ei⁹ scrip-
ta per hæreticos deprauari potuissent, vel q̄ adesse nōnihil
il erroris in eo calūniabor. At nisi quis vel deprauationem
palam ostendat, vel id ipsum errorem esse conuincat, q̄ no-
bis autor ille subscripserit, nullo iure videri p̄t a nobis repel-
lendus. Quid em̄ si Pauli nomine cōficta fuisset quædam
ad Thessalonicenses epistola: num ob id cæteris minorē ha-
bituri sumus fidē. Absit. Sed ea sola, quam constat esse cō-
menticiam, nullius apud nos momenti putetur. Reliquis
vero quibuslibet, de quibus nulla prorsus eiusmodi suspi-
tio fuerit, honor manebit inuiolatus. Doceat igit̄ Velen⁹
si potest, qua ratione quisq; hæreticorū fingere voluisset pe-
trum fuisse Romæ, aut cuius hæresis hac opinione vel tan-
tillum promoueri potuisset. Quod si nequa:at, vt & pfe-
cto nequit, quū id ipsum hæreticis longe magis aduersetur,
q̄ profit, non video cur suspicari quisq; debeat, illud cuius-
piam autoris operi fuisse ab hæreticis interserutum. Nec ob